

Astăzi, Duminică, 7 August, 2022

†) Sf. Cuv. Teodora de la Sihla

†) Sf. Cuv. Pafnutie - Pârvu Zugravul

**Sf. Cuv. Mc. Dometie Persul; Sf. Ier.
Narcis, arhiepiscopul Ierusalimului**

Sf. Cuv. Nicanor

Duminica a VIII-a după Rusalii

1 Corinteni 1

10 Vă rog, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să fiți într'o vorbă și'n sânul vostru să nu fie dezbinări; ci să fiți cu totul uniți în același gând și'n aceeași dreaptă judecată;

11 fiindcă despre voi, frații mei, prin oameni de-ai Hloiei¹ mi s'a făcut cunoscut că la voi sunt certuri.

12 Și ei spun aceasta, că fiecare din voi zice: Eu sunt al lui Pavel!, sau: Eu, al lui Apollo²!, sau: Eu, al lui Chefa³!, sau: Eu, al lui Hristos!

13 Împărțitu-S'a oare Hristos? Nu cumva Pavel s'a răstignit pentru voi? sau în numele lui Pavel ați fost botezați?

14 Mulțumesc lui Dumnezeu că pe niciunul din voi n'am botezat, decât pe Crispus și pe Gaiu,

15 ca să nu zică cineva că ați fost botezați în numele meu...

¹Literal: cei ce îi aparțin Hloei (probabil angajați, oameni de încredere, sclavi sau liberi). Nu știm cine era această Hloe. E sigur însă că Pavel (care se afla în Efes) își scrie epistola în urma relațiilor primite prin aceștia.

²Asupra lui Apollo vezi nota de la FA 18, 24.

³= Numele aramaic al lui Petru.

16 – ba nu!,⁴ am botezat și casa⁵ lui Ștefanos –; încolo, nu știu să mai fi botezat pe altcineva.

17 Căci Hristos nu m'a trimis să botez, ci să binevestesc, nu într'u'nțelepciunea vorbirii⁶, ca nu cumva crucea lui Hristos să rămână deșartă⁷.

Matei 14

14 Și ieșind, a văzut mulțime mare și I s'a făcut milă de ei și le-a vindecat bolnavii.

15 Iar când s'a făcut seară, ucenicii s'au apropiat de El și I-au zis: „Locul este pustiu și iată că vremea a trecut; dă drumul mulțimilor ca să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare”.

16 Iisus însă le-a răspuns: „Nu trebuie să se ducă; dați-le voi să mănânce”.

17 Iar ei I-au zis: „Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești”.

⁴Stil oral. Dictând, Pavel își amintește și se corectează.

⁵Prin „casa” cuiva se înțeleg toți membrii familiei, inclusiv copiii și, după caz, servitorii și sclavii.

⁶Arta elocinței. Îngrijorat de faptul că în Corint există tendința de a „filosofa” pe seama Evangheliei, în cele ce urmează Pavel pune față'n față „înțelepciunea lumii” (omenească) cu înțelepciunea („nebumia”) lui Dumnezeu.

⁷Literal: să fie golită (de conținut); redusă la nimic; fără efect.

18 Și El a zis: „Aduceți-Mi-le aici!”

19 Și poruncind mulțimii să se așeze pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvântat; și, frângând, a dat ucenicilor pâinile; iar ucenicii, mulțimilor.

20 Și au mâncat toți și s'au săturat; și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline.

21 Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.⁸

22 Și îndată Iisus i-a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.⁹

⁸Minunea se leagă lăuntric, duhovnicește, cu evenimentele similare din Vechiul Testament, precum mana din pustie (Iș 16) sau untdelemnul lui Elisei (4 Rg 4, 1-7) și-L prefigurează pe Hristos ca Pâine a Vieții (In 6, 35), hrana euharistică. Într'o rugăciune liturgică asupra Trupului euharistic al Domnului se spune: „Mielul lui Dumnezeu (...) Cel ce Se mănâncă pururea și niciodată nu Se sfârșește”.

⁹*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Înainte de minunata săturare a celor cinci mii de oameni, ucenicii Domnului au vrut ca El să dea drumul mulțimilor; Domnul

însă a spus: „Nu au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce”. Să învățăm aceste cuvinte, și ori de câte ori vrăjmașul ne va insufla să întoarcem spatele celui care cere de la noi, să ne spunem ca din partea Domnului: „Nu au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce” - și să le dăm ceea ce avem la îndemână. Vrăjmașul scade mult dorința omului de a face milostenie, șoptind că cel care cere poate că nu merită să primească milostenie; dar iată că Domnul n-a stat să cerceteze vrednicia celor cinci mii, ci pe toți i-a ospătat la fel, deși nu toți aveau, firește, aceeași dragoste față de El; poate că printre ei erau și unii care mai apoi aveau să țipe: „Răstignește-L”. Așa e și obșteasca purtare de grijă a lui Dumnezeu față de noi: „El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploa-

ie peste cei drepti și peste cei nedrepti” (Mt. 5, 45). De ne-ar ajuta Domnul să fim câtuși de puțin milostivi, „așa cum Tatăl nostru Cel Ceresc este Milostiv”!¹⁰

¹⁰Sfântul Teofan Zăvoratul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*